

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В БАЛЬНЕОЛОГІЧНИХ КУРОРТАХ

Соломія МОРОЗ

*Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського,
м. Львів, Україна, e-mail: m.solomiya22@ukr.net*

Вступ. Останнім часом спостерігається зростання інтересу туристів до оздоровчого туризму. Швидкий темп життя, безліч стресових ситуацій, зростання потоку інформації, несприятлива екологічна ситуація та інші деструктивні фактори змушують людей звертатися саме до цього виду туризму [2, с. 121].

З огляду на це **мета** нашого дослідження полягає в аналізі сучасного стану санаторно-курортного господарства в Україні в контексті проблем, які гальмують розвиток оздоровчого туризму.

Методи дослідження. Теоретичною та методологічною базою дослідження є праці вітчизняних науковців. Використано методи узагальнення, аналізу та синтезу.

Результати. Оздоровчий туризм пов'язаний із перебуванням туристів на територіях, які мають сприятливі природні умови, для оздоровлення, лікування та профілактики захворювань, а також рекреації в широкому розумінні [3]. На нашу думку, найбільш доречний комплексний підхід до трактування оздоровчого туризму, що полягає в його науковому аналізі з позицій концепції регіональних туристичних систем [1].

Особливо активно оздоровчий туризм розвивається у бальнеологічних курортах, де природні мінеральні ресурси можна ефективно використовувати з оздоровчою та лікувальною метою. Сучасний ринок санаторно-курортних послуг України представлено широким спектром закладів, які спеціалізуються на різноманітних послугах. Практично у всіх регіонах виявлено мінеральні лікувальні води різного складу. До популярних бальнеологічних курортів України належать Трускавець, Моршин, Східниця, Немирів, Шкло, Миргород, Великий Любінь. Найбільша кількість джерел зосереджена у Львівській області.

Після здобуття Україною незалежності у санаторно-курортній сфері виникла складна ситуація. Потужна матеріальна база та медичне обладнання використовують не повною мірою, морально і фізично старіють. Через це оздоровчий туризм також стикається із низкою таких проблем:

- застаріла матеріально-технічна база оздоровчих закладів;
- низька якість послуг і недостатній рівень обслуговування;
- нестача кваліфікованого медичного персоналу;
- зменшення державного фінансування;
- недостатня реклама українських бальнеологічних курортів;
- зростання вартості путівок та неспроможність громадян оплачувати їх самостійно;
- невідповідність цін та якості санаторно-курортних послуг;
- незадовільний стан транспортного сполучення.

Висновки. Оздоровчий туризм – це один із пріоритетних напрямів розвитку внутрішнього та іноземного туризму в країні. Наявні запаси лікувальних ресурсів є основою для створення бальнеологічних курортів міжнародного значення. Для усунення негативних факторів розвитку оздоровчого туризму потрібно здійснити реконструкцію матеріально-технічної бази завдяки державному фінансуванню та залученню інвестицій; забезпечити санаторно-курортні заклади кваліфікованими фахівцями; розвивати інформаційно-рекламну діяльність бальнеологічних курортів не лише на державному, а й на міжнародному ринку

оздоровчого туризму; збалансувати співвідношення ціни та якості надання санаторно-курортних послуг.

Ключові слова: оздоровчий туризм, бальнеологічні курорти, санаторно-курортна база, оздоровлення.

Список використаних джерел

1. Голод А. Безпека регіональних туристичних систем: теорія, методологія та проблеми гарантування : монографія / Андрій Голод.– Львів : ЛДУФК, 2017.– 340 с.
2. Мальська М. П. Міжнародний туризм і сфера послуг: підручник / М. П. Мальська, Н. В. Антонюк.– Київ : Знання, 2008.– 661 с.
3. Щербакова А. А. Індустрія лікувально-оздоровчого туризму та напрямки її модернізації / А. А. Щербакова, В. С. Орлова // Проблеми розвитку території.– 2014.– № 2 (70).– С. 37–48.